

til Fremme af Boligbyggeriet, kan der i den kommende Tid aldeles ikke være Tale baade af finansielle og rent praktiske Grunde.

Jeg skal ikke følge i Enkeltheder de Bemærkninger, som det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) fremsatte. Jeg har allerede, hvad Lovforslagets Bestemmelser angaar, udtalt mig meget udførligt, og det ærede Medlem har med sine Bemærkninger ikke paa noget Punkt rokket ved de Betragtninger, jeg fremførte i Gaar. Det ærede Medlem mente, at det var uheldigt, at Nævnsmedlemmerne ikke fremtidig skulde være lønnet, og han syntes, at det i Virkeligheden havde været rimeligere, om det var blevet bestemt, at Formanden skulde være ulønnet, medens Medlemmerne skulde lønnes, altsaa lige det modsatte af det foreslaaede. Men det er en Misforstaaelse af det ærede Medlem at tro, at det her foreslaas, at Formanden skal være lønnet. Nej, Kommunalbestyrelserne kan selv bestemme, hvor de skønner, at det Arbejde, der paalægges Formanden, er af et saadant Omfang, at Løn derfor maa siges at være rimelig, at han skal have en saadan Løn, men man kan ogsaa meget vel undlade det. Jeg tror ligesom det ærede 15de tingvalgte Medlem (Godskesen), at Tiden nu er kommet til at opfatte Hvervet som Nævnsmedlem som et almindeligt borgerligt Ombud af ulønnet Karakter, ligesom Tilfældet var de første Aar, vi havde Huslejelovgivning.

Man har fra flere Sider udtalt Ængstelse i Anledning af Retsgyldigheden af de frivillige Overenskomster, der nu indføres i Loven, og dette er et Udtryk for, at man vedvarende mener, at det er betimeligt at opretholde den Tilstand, hvorefter et i øvrigt for sine personlige og økonomiske Forhold ansvarligt Menneske kan sige, at i dette specielle Forhold er det ganske ligegyldigt, hvad jeg gaar ind paa; det kan kasseres af udenforstaaende Personer. Man mener altsaa, at det er ønskeligt at opretholde en saadan Tilstand. Denne Betragtning kan jeg ikke dele. Og jeg mener endvidere, at som Bestemmelsen her er formet, er den Fare ved disse Overenskomster, som man fra forskellig Side har fremhævet, i Virkeligheden ikke til Stede, ligesom jeg ikke kan erkende, at der gennem Lovforslagets Bestemmelser er givet Anvisning paa en Huslejeforhøjelse paa 5 pCt. Det, der her er Tale om: at forhøje Tallene 30 og 20 til henholdsvis 35 og 25, er at sætte en Minimumsgrænse 5 pCt. op. Men derved sættes den dog ikke op over den Procentsats, hvortil Forhøjelsen er naaet paa Grund af de 30 pCt. som Minimumssats. Derfor hævder

jeg, at der i Virkeligheden herigennem kun er aabnet Mulighed for saadanne Grundejere, som i Tillæg til den normale Leje den 1. August 1914 kun har faaet mellem 30 og 35 pCt., til at opnaa et billigt Tillæg. Men da Gennemsnittet ligger betydeligt derover, er det ikke berettiget i denne Sammenhæng at tale om, at der her gives Anvisning paa en *almindelig* Lejeforhøjelse paa 5 pCt.

Det ærede 15de tingvalgte Medlem (Godskesen), for hvis Stilling til Lovforslaget jeg i øvrigt takker, udtalte, at han havde været betænkelig ved en Bestemmelse, som fandtes i Lovforslaget i dets oprindelige Form, men som er udgaaet ved Behandlingen i det høje Folketing, nemlig den Bestemmelse, der i det oprindelige Lovforslag fandtes under Litra f, og som tilsigtede at indrømme Ejeren Opsigelsesret overfor Lejeren, naar Ejeren underkastede sig visse ganske særlige Betingelser, og det ærede Medlem tilføjede, at han altid havde været af den Opfattelse, at fri Opsigelsesret stod daarligt til de frivillige Overenskomsters Retsgyldighed. Heri kan det ærede Medlem have Ret, jeg vil ingenlunde bestride Rigtigheden af denne Udtalelse. Men jeg mener rigtignok, at naar den frie Opsigelsesret, som i det oprindelig foreslaaede Litra f var givet Ejeren, var knyttet til saadanne Vilkaar, at man med fuld Sikkerhed kunde regne med, at denne Ret ikke kunde eller vilde blive benyttet, undtagen hvor der for den paagældende Ejer var tvingende Omstændigheder til Stede, kan der ikke derved siges at være givet en Opsigelsesret under Former, som kan blive paavirket af de frie Overenskomsters Retsgyldighed, som nu er foreslaaet. Det er jo nemlig ikke saaledes, som det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) udtalte, at med denne Opsigelsesbestemmelse havde Nævnet intet at gøre; det var oven i Købet saaledes, at vel skulde vedkommende Lejer flytte, men Ejeren skulde modtage den Lejer i Lejligheden, som Nævnet sendte ham, naar denne Lejer var hjemmehørende i Kommunen, og hans økonomiske Stilling og Familiemedlemmernes Antal stod i et rimeligt Forhold til Karakteren af den paagældende Lejlighed. Jeg havde sat denne Bestemmelse ind i det oprindelige Lovforslag ud fra den Betragtning, at ligesom det er rimeligt og naturligt, at en Ejer kan komme af med en Lejer, som forsætligt beskadiger hans Ejendom og optræder overfor Ejeren, hans Stedfortræder og andre Husbeboere paa en Maade, som er forstyrrende for den alminde-